

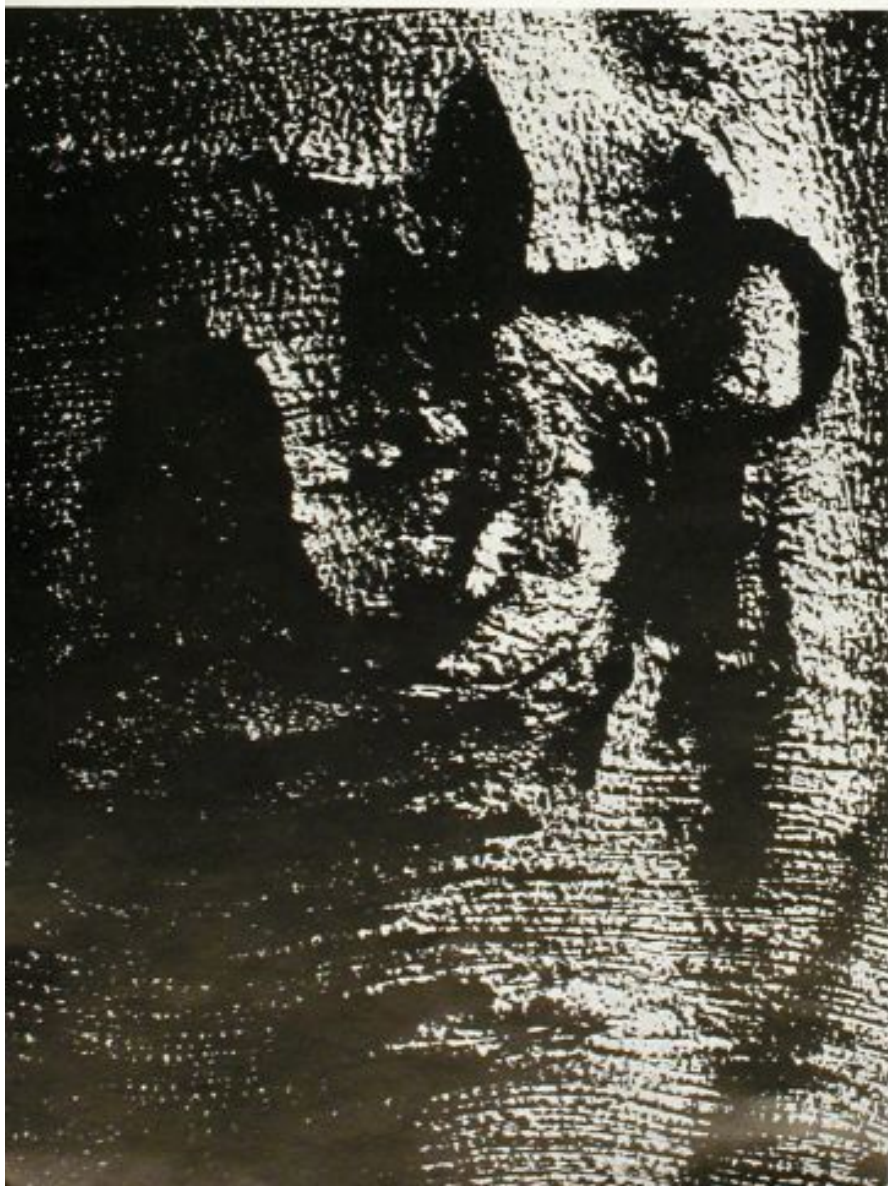
MÜHELY
1967 ●

SZABÓKY ZSOLT

10, 11, 12, 13

Az ismeretlenséget a látvány tárja fel.
A képeim szólnak, csak beléjük kell nézni.

Budapesten 1941-ben született. Eredeti szakmája vasesztergályos, érettségi után 1964-ben kezd aktívan fotografálni. Jelenleg fotoriporterként dolgozik.

LŐRINCZY GYÖRGY

40, 41, 42, 43, 44, 45, 46

32 éves. Három évet végzett egyetemen, utána kezdett fényképezni. Reklámfotós, majd riporter az MTI-nél és különböző újságoknál. Jelenleg a Corvina Kiadónak dolgozik. Két kiállítása volt. Esztétikai tanulmányai és előadásai a művészi hagyományok birtokbavételéről, és saját művészi hitvallásának alakulásáról tanúskodnak.

Jelentős reklám- és riportanyagot mondhat magáénak, mikor látásmódja átalakul, s önmaga kifejezésének erős vágya újszerű megoldások keresésére sarkallja. Képeinek rendszere, architektúrája élettelen és biológiai objektumok formai jelentkezése, s míg szoros kapcsolatban marad az élet problémáival, művészien szubjektív világot teremt.

KONCZ CSABA

50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59

Született 1938. december 4-én Rábakecződön. Sopronban érettségizett. Volt gépgyárban marós, vándorszínháznál kellékes, lovász, fotós kísérő, műegyetemi hallgató. 1962 óta készít képeket.

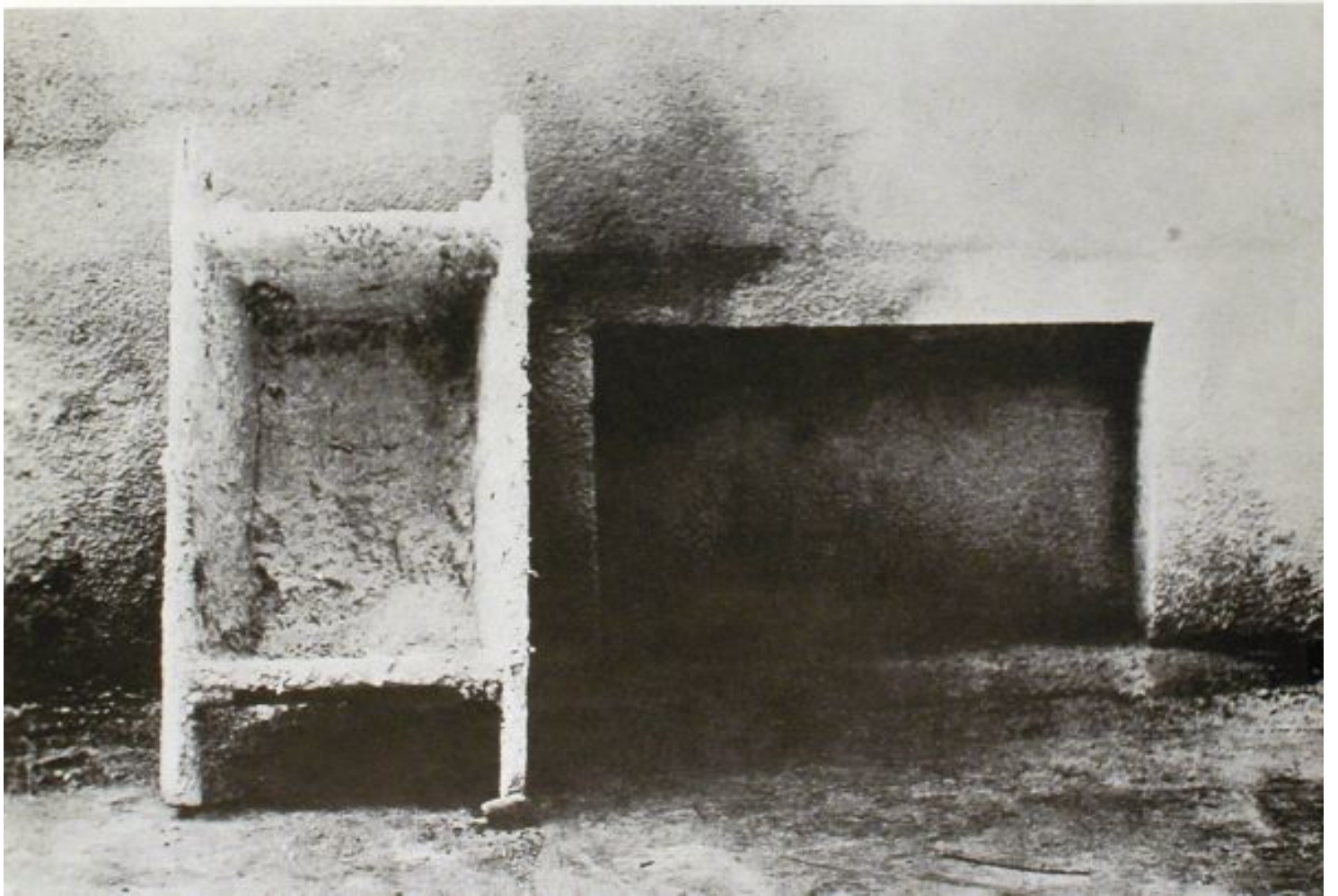
Kiállításai voltak:

1963	Budapest	1964	Budapest	1965	Budapest	1967	Budapest
1963	Budapest	1964	Esztergom	1965	Krakkó		
1964	Veszprém	1964	Debrecen	1965	Varsó		

Képei főként irodalmi lapokban jelentek meg: Lengyelországban, Csehszlovákiában, Jugoszláviában, Budapesten, Párizsban.

A törvények soha nem hoztak létre művészetet, az igazi művészet viszont törvényt alkot. A festészet kétdimenziós művészet. A fotó: festészet. A tér és idő naturális igényű megfogalmazása, amennyiben az művészet igényével lép fel, esztétikai hazugság. A művészet: létrehoz.

B. MÜLLER MAGDA

100, 101, 102, 103, 104, 105

A KFKI fotósa. 1937-ben született.

Kiállításai: 1964. Budapest
1964. Debrecen
1965. Budapest
1965. Vác

Fényképsorozataival vált ismertté.

„A fotoművészet mindig törekedett arra, hogy minél teljesebb és mélyebb, ugyanakkor minél intenzívebb élményt nyújtson. Ennek lett eredménye a képsor is. Persze nem szabad figyelmen kívül hagyni a fénykép ama technikai tulajdonságait sem, amelyek eleve nem az egyedi kép, hanem képek felé orientálják a fényképezőt. Több kép azonban egy és ugyanarról a jelenségről még nem képsor, még nem esztétikai egység, ha ezek csupán a tárgy azonossága által, mechanikusan tartoznak össze. A képsor összetartó ereje sokkal inkább az esztétikum, mint az azt hordozó jelenség.”

(Nemes Károly, Fényképművészeti Tájékoztató 1964, 3–4. szám, 93. oldal)

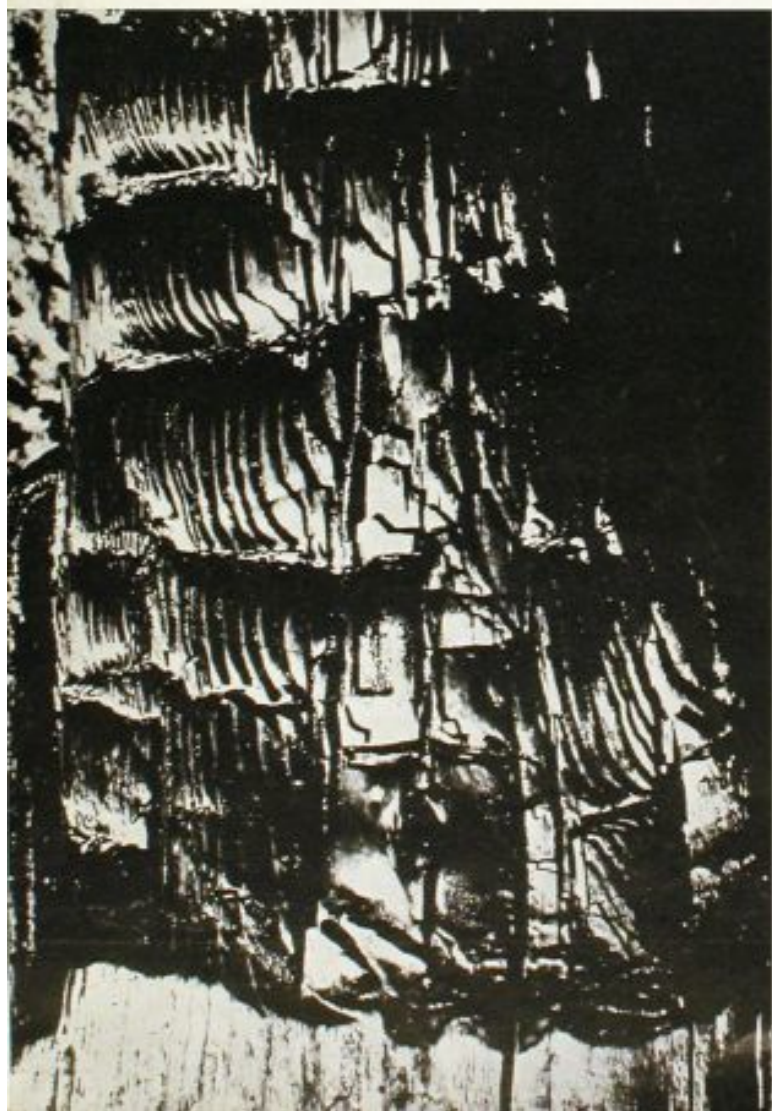
100

IFJ. RÁCZ ENDRE

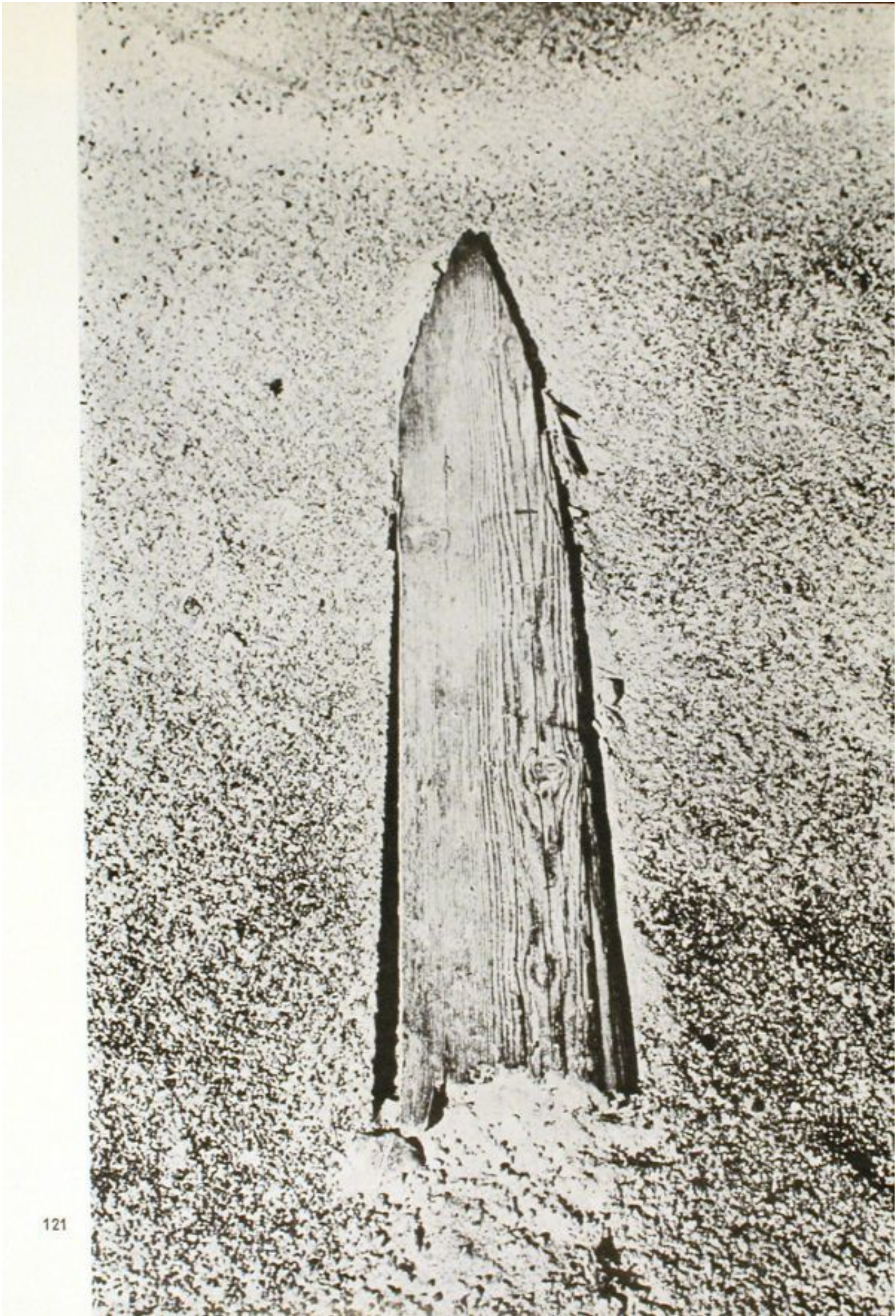
120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134

1940-ben születtem Potyondon. Szüleim, nagyszüleim pedagógusok voltak, apám lelkes fotoamatőr. Gyermekéveimet egy Vas-i faluban töltöttem, fényképezni apám már akkor megtanított. Egyetemi éveim alatt kezdtem el foglalkozni a művészi fotográfálással.

„... a Kitörés az egyhangúságból, egy rongydarabban a tépettség apoteózisa. A dokumentum hitelével, mint alkimista recept írja le az ötvözetet, amelyben elevenbe vágó sebzettség, korlátokba kapaszkodó szabadság, és komoran ragyogó fény, líra és fotográfia jegyzik el egymást.”

(Rozgonyi Iván, *Fényképművészeti tájékoztató*, 1965. 1. szám, 45. oldal)

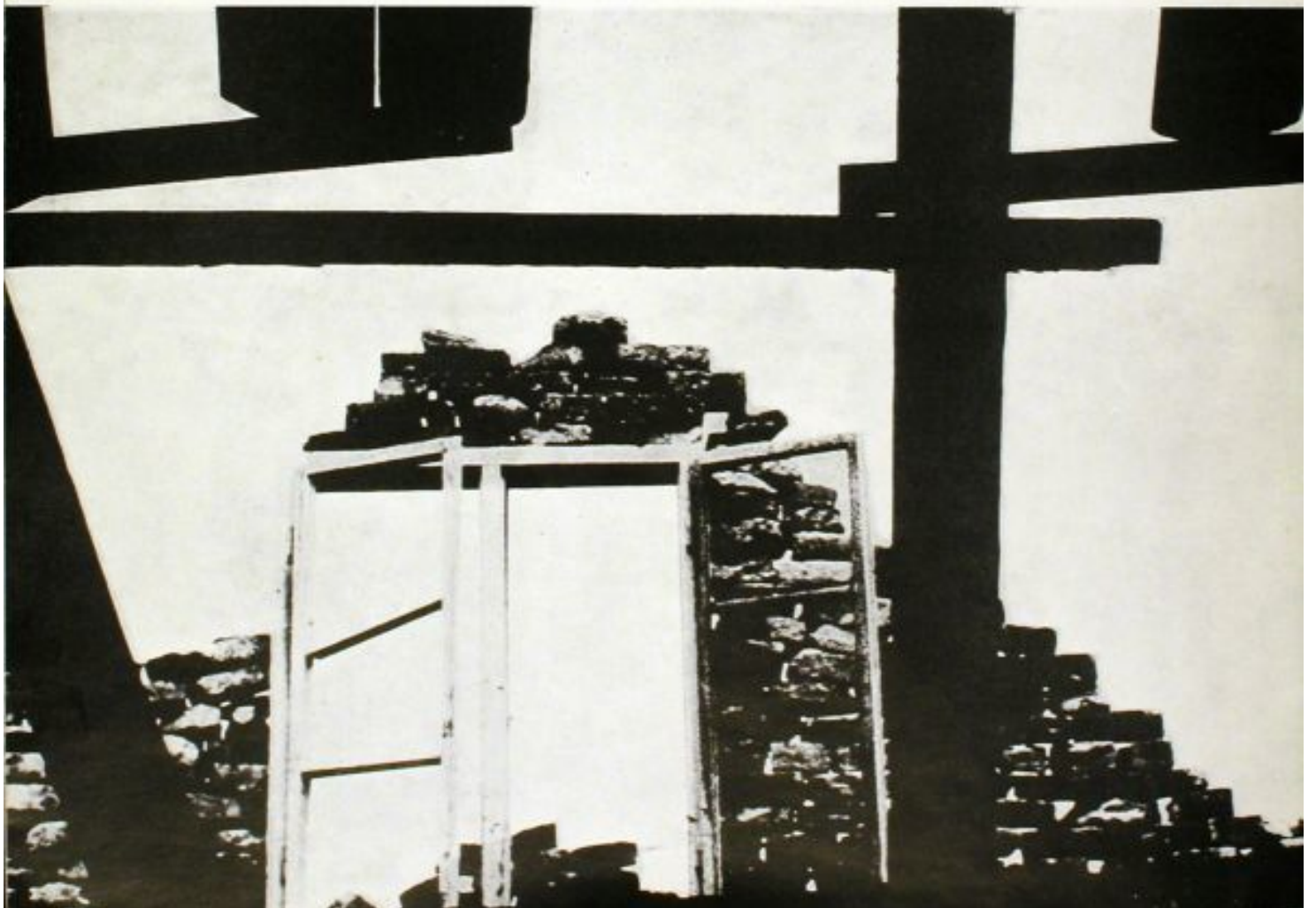
LUGOSSY ISTVÁN

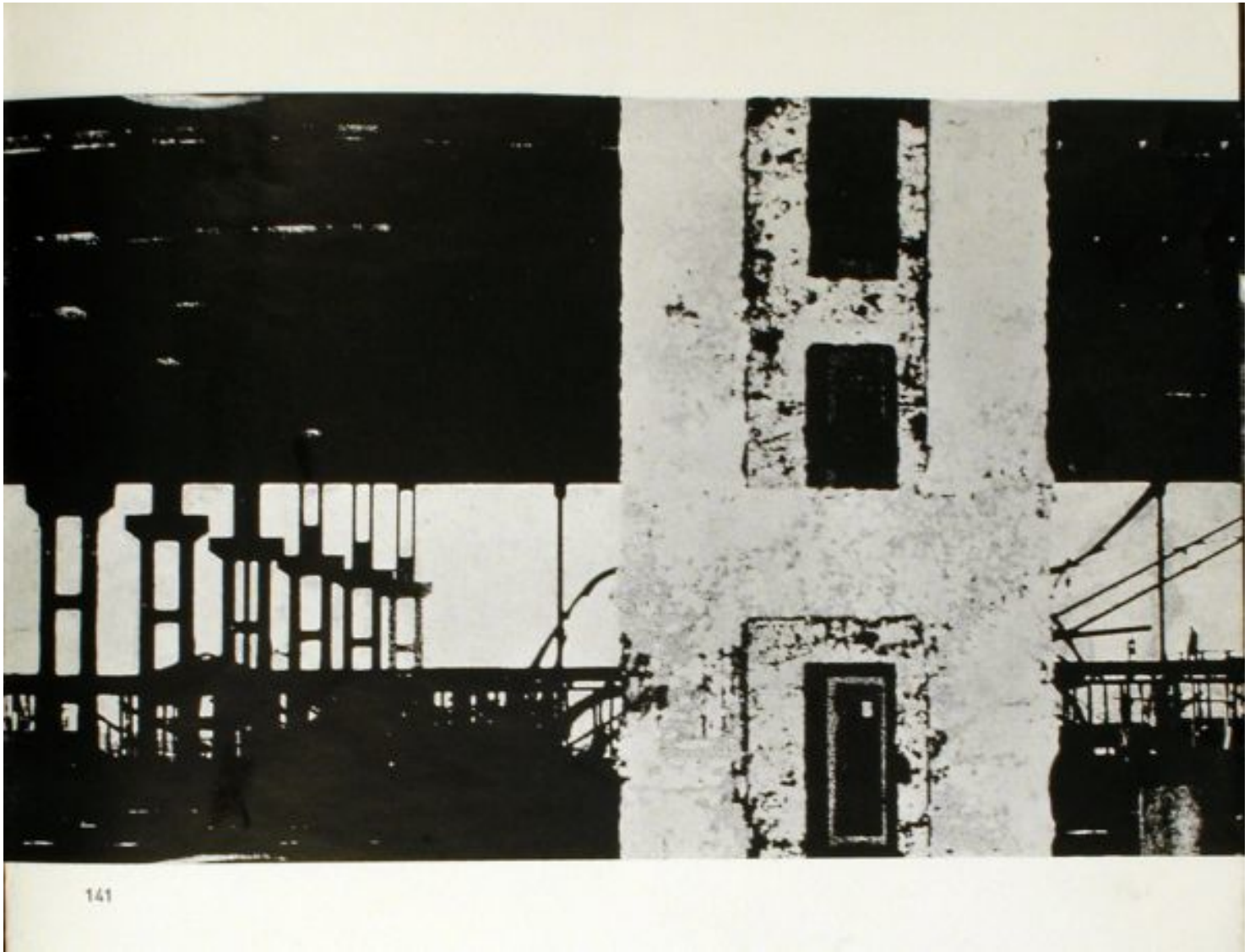
140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148

1943-ban születtem Budapesten. Három éve fényképezek.

A fényképezés eszközeivel akarom a látvány puszta megragadásán túl a jelenségek és dolgok mögötti összefüggéseket vizsgálni. A környezetben, a tárgyi világon keresztül az embert szeretném kifejezni.

140

HORVÁTH ISTVÁN

110, 111, 112, 113, 114, 115

Nem a szürrealista festészet utánzása ez, hanem a „hideg” optika rajza a fényérzékeny anyagon — a valóság egyes részeinek optikával rögzített másolata — montázsszerű „szürke álmokképpé” való átírása. Talán olyan ez, mint a „színektől” megfosztott élet, kemény, de szürkeségében is életszagú. A GYÁSZ című képet hozom fel példának — az önfeladten nevető és játszadozó gyerekek, akik az életet szimbolizálják, legyőzik rideg környezetüket.

Montázsaim létrejöttéhez azt hiszem jó iskola volt, hogy előtte a fotózás minden műfajával próbálkoztam, de főleg sokat segített a fotosorozat több éves művelése.

1963-ban közös kiállításon vettem részt (Balácsi—Horváth—Kun). A MŰHELY 1967-tel egyidőben önálló kiállítással mutatkozom be. Debrecenben születtem 1941-ben.

BALOGH LÁSZLÓ

70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81

1945. Szatmárnémetiben születtem. Iskolába Nyíregyházán jártam, később Debrecenben érettségiztem. Népművelő-könyvtár szakos főiskolai hallgató vagyok. Egy kiállításom volt.

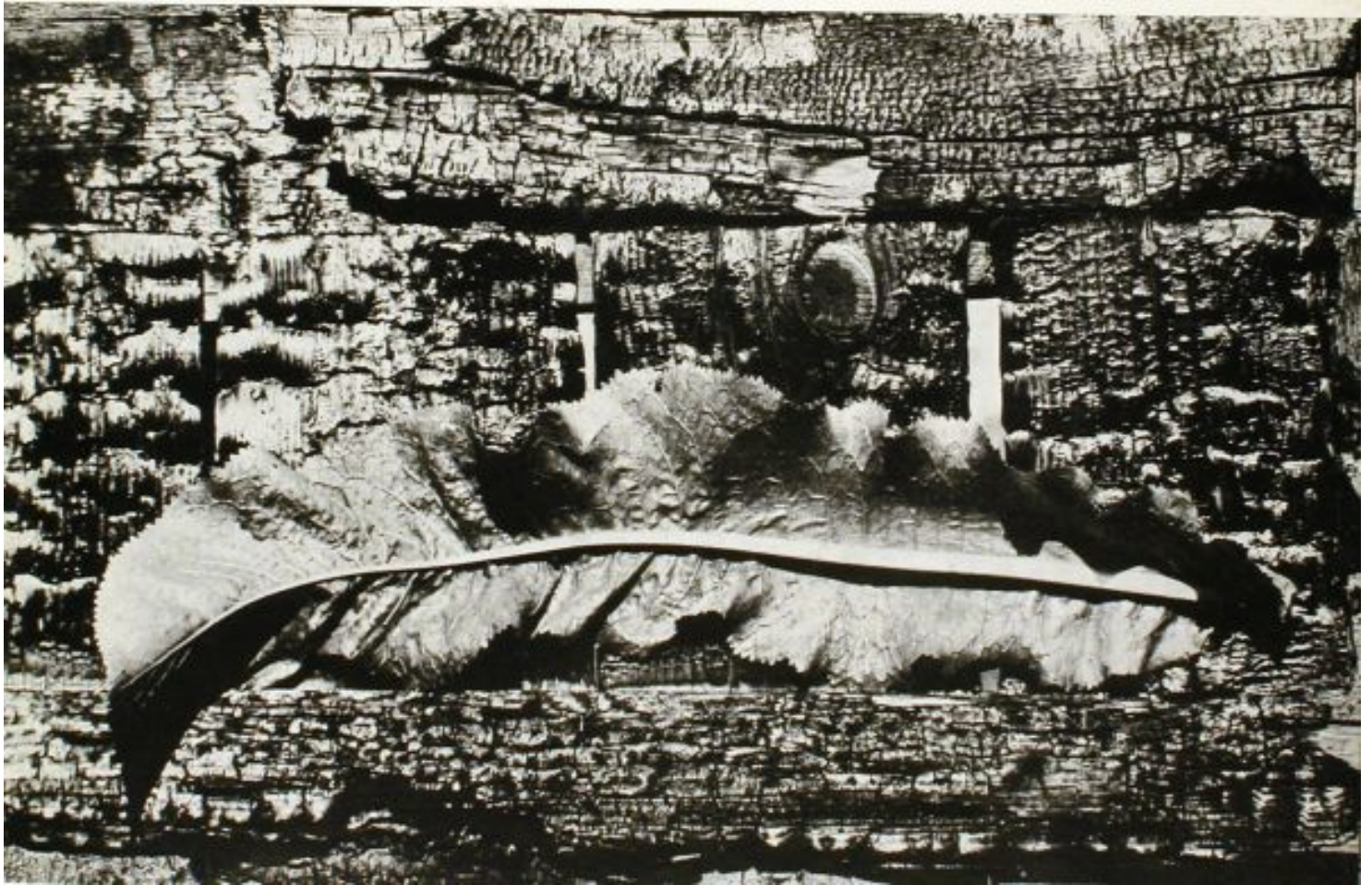
Megismerni, s a világot dialektikájában érteni szeretném. A természetet újjáalkotni vagy megformálni a fotó útján esztétikai valósággá, az életet finom változó rezdüléseiben mindig élvezhető értéké tenni nemes feladat.

70

„Az embernek az az álma, hogy majd átvarázsolja a természetet, hogy hatalma lesz a dolgok megigézésére, új alakba öltöztetésére, . . . mert az ember kezdettől fogva varázsló.”

(Ernst Fischer
A nélkülözhetetlen művészet
Gondolat, 1962. 13. oldal)

SCHOPPER TIBOR

90, 91, 92, 93

1933-ban születtem. Az Iparművészeti Főiskolán vagyok fényképész. 6 évvel ezelőtt az élményeim megörökítésének vágya adta kezembe a fényképezőgépet.

Keresem azokat a pillanatokot, mikor a jelenségeket képbe tudom foglalni, mert mindent meg kell ismernünk.

90

„Az élmények, a témák, a riport műfajához kötik, de általában többet ad ennél: őszinteségre és általánosításra való törekvése markáns, „képi dramaturgiát” teremt”.

(Lőrinczy György, Fotoművészet, 1966. 1. sz. 55 oldal)

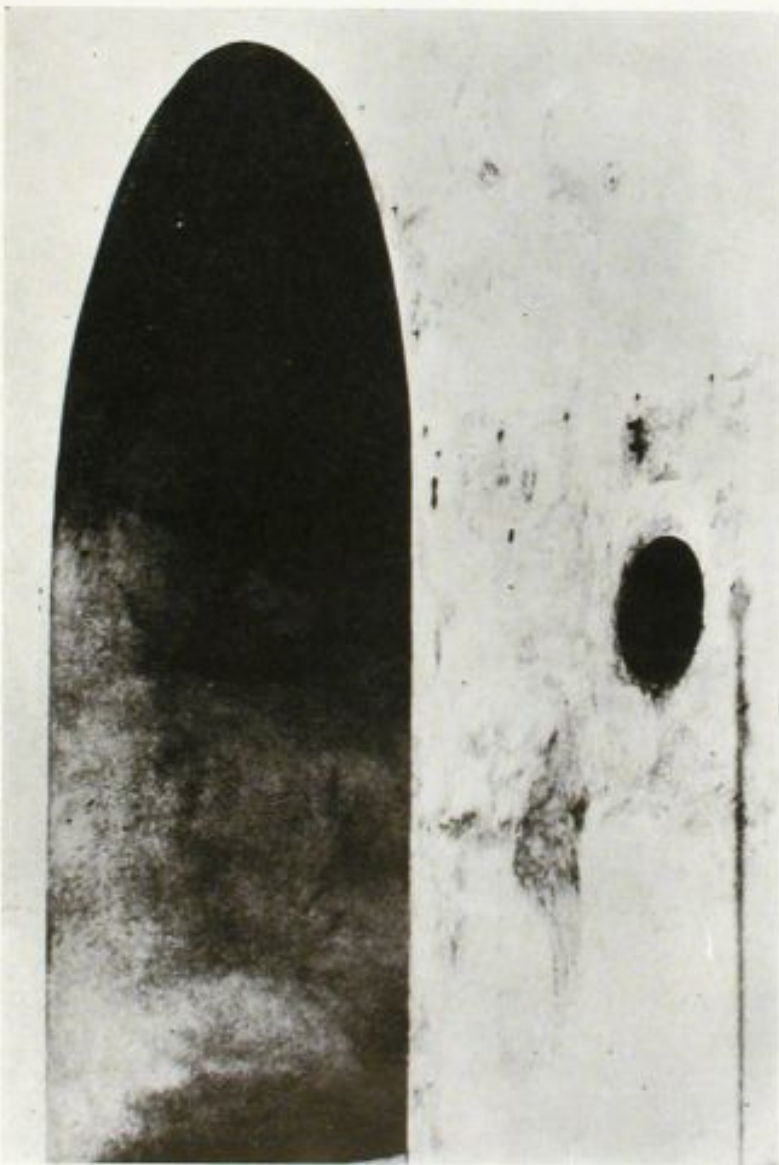
DÁRDAY ISTVÁN

60, 61

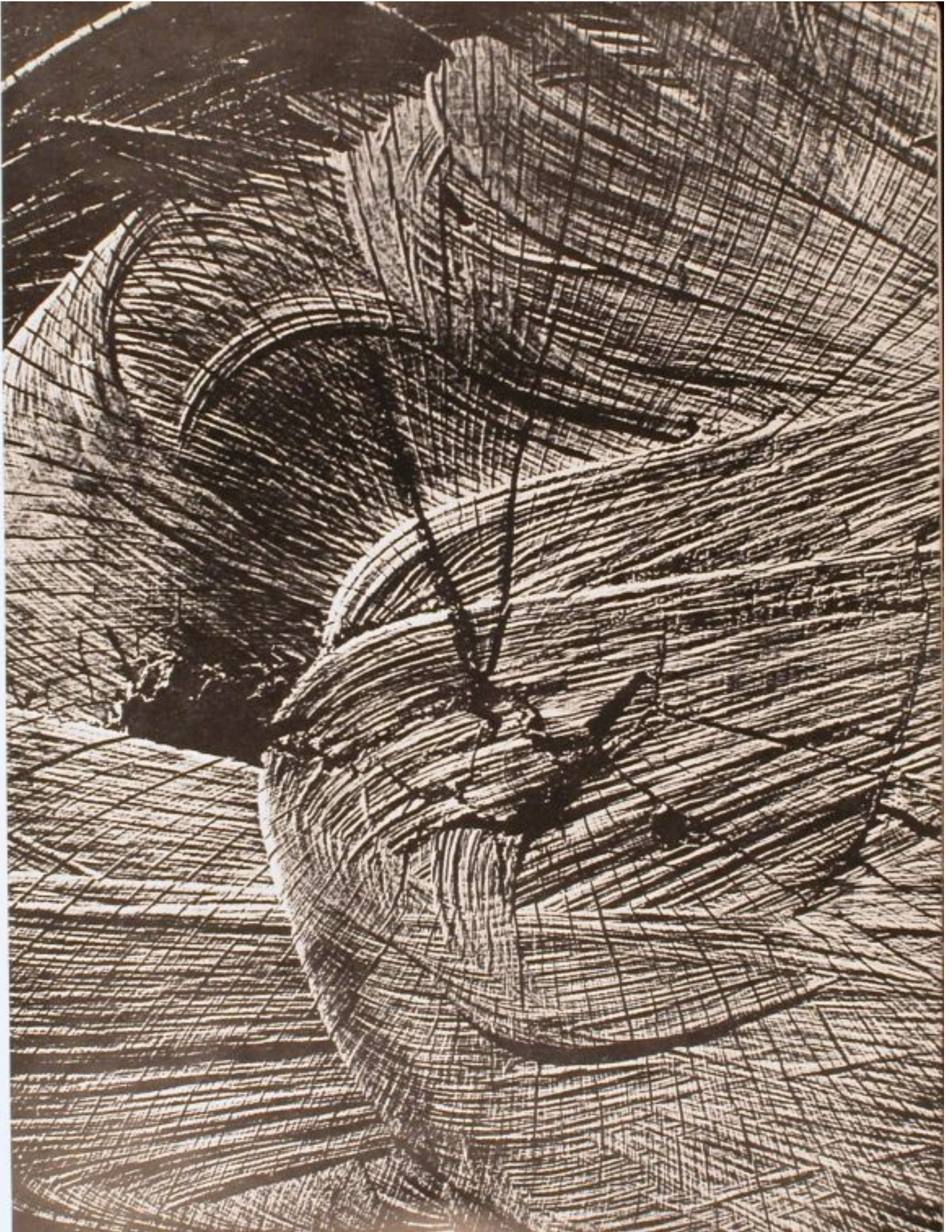
Március 25-én születtem. 27 évvel később egy közeli barátomtól a művészeti főiskolák egyikére tett felvételi vizsgája során többek között a következőket kérdezték: „Mondja csak fiatalember, maga mindenáron zeneszerző akar lenni?” „Nem — válaszolt a barátom —, egyáltalán nem akarok feltétlenül zeneszerző lenni, csupán szeretném mindazt megvalósítani, amit belső lehetőségeimből a külső körülmények megvalósulni engednek.”

Nos, hát így vagyok én is a fotoművészettel.

60

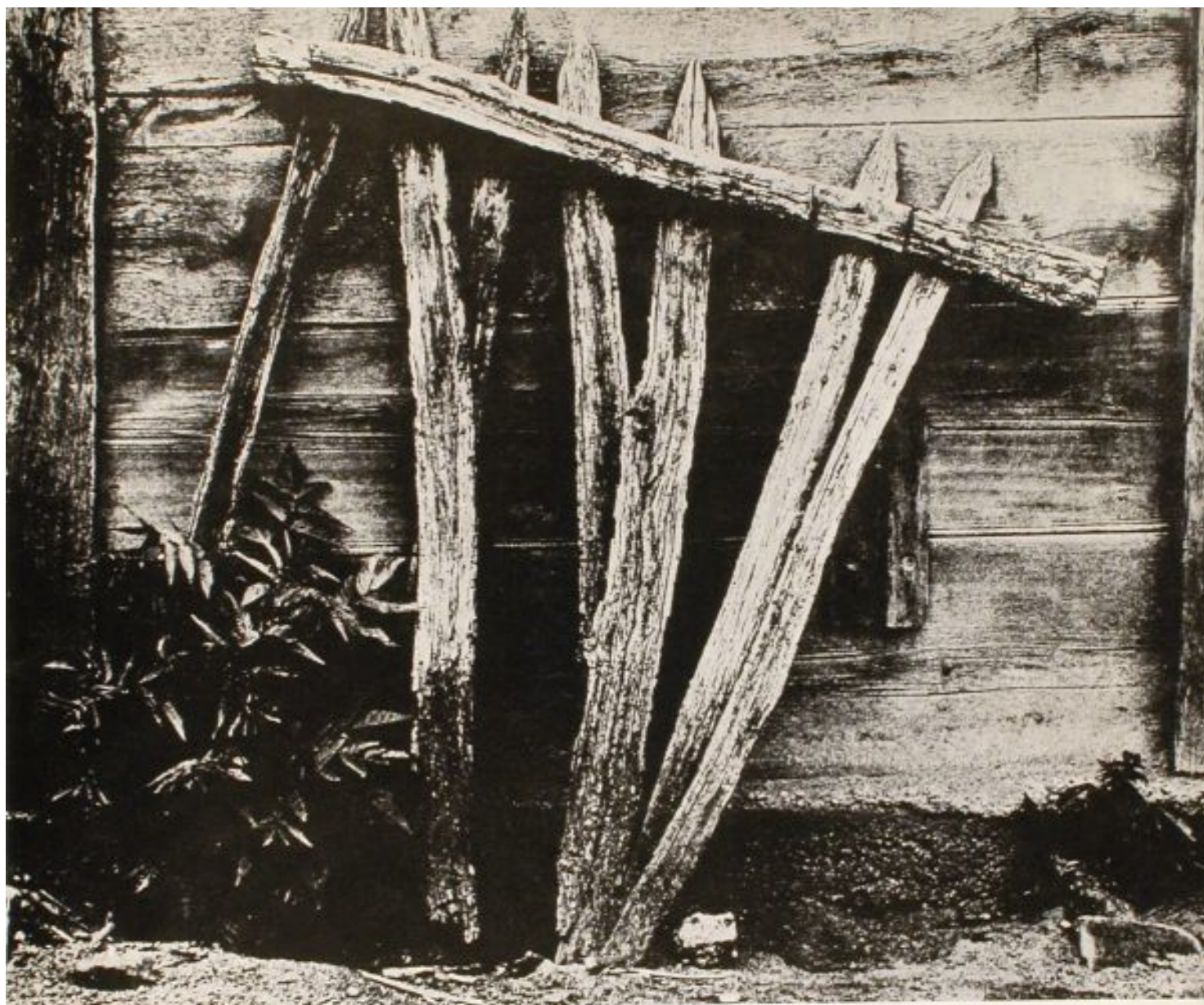

TAHIN GYULA

20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32

Vácott született, műszaki egyetemi hallgató Miskolcon, 25 éves. 1964 óta vesz részt sikeresen kiállításokon. Képein expresszív ábrázolásmódra törekszik.

21

Meglepő „...hogyan fejlődik tovább az egyszerű, mindennapi rusztikus tárgyakból formált csendélet Tahin Gyulának a Weston-i hagyományokat megszüntetve megőrző, s mégis a műfajon belül maivá előrelépő ...” képein.

(Réti Pál, Fotoművészet, 1966. 3. szám, 48 oldal)

„... egy tespedő művészetbe
friss vért ömleszteni
csak fiatalos túlzásokkal lehet,
hiszen maga a fiatalság
sem más, mint szenvedelmes,
gyönyörű túlzás.”

(HEVESY IVÁN)

**MŰHELY
1967●**

FIATALOK FOTOKIÁLLÍTÁSA • DEBRECEN

Rendezi

**A DEBRECENI ÉS HAJDÚ-BIHAR MEGYEI
MŰVELŐDÉSI HÁZ**

A válogatás

HORVÁTH ISTVÁN
KONCZ CSABA
és
LŐRINCZY GYÖRGY
munkája

A szakmai ellenőrzést

BAUER GYÖRGY
DÁVID KATALIN
GYARMATI KÁLMÁN
és
SZÖLLŐSI GYULA
végezte

A portrék PETHŐ BERTALAN és KUN FERENC képei

**DEBRECEN, KOSSUTH LAJOS TUDOMÁNYEGYETEM III. EMELET
1967. JÚLIUS 20—AUGUSZTUS 10.**

Felelős kiadó: Gyarmati Kálmán
67.9869.4 Alföldi Nyomda, Debrecen

Nem valószínű, hogy az ilyen jellegű és méretű kiállítások egyértelmű következtetéseket engednének meg. Inkább csak néhány példával szolgálnak. Ez esetben nem általánosíthatunk úgy, hogy az itt látható kísérletek, modern törekvések jellemzik a magyar fotoművészetet, vagy akár csak a fiatalokat. Nem. De minden művészeti ág fejlődésének eszköze a kísérletezés, és ez végső soron nem más, mint a kor lehetőségeinek a kihasználása. Természetes, hogy ezzel valóban éljünk is. Mivel korunknak egyik jellegzetes lehetősége a világot gátlástalanul kutató szellemi önállóságban rejlik, nem meglepő, hogy a művész is ismeretlen (tehát a hagyományos szemléletmód számára szokatlan) területek felkutatására indul. Ha pedig mindez szükségszerűen különleges formai megoldásokhoz vezet el — a néző elé egy valóban szokatlan, különleges, újszerű és gyakran első pillanatra érthetetlen kép kerül. Mégsem utasíthatjuk el, hiszen a művész az emberek, a társadalom kiküldött tudósítója, s beszámolója a kor, a világ nem mindig egyszerű problémáiról szólnak. A kutatók — minden kutató — egyre távolabbi területeket hódítanak meg, s egyre újabb és furcsább dolgokról tudósítanak. Növekszenek az ismeret határai. Csupán ez az ami mindig szokatlan. Egy viszonylag fiatal művészetet, a fotográfiát, fokozott kísérletezésre sarkall a kor problémáin túl saját műfaji határainak és eleve adott lehetőségeinek a feltérképezése. Izgató és állandó feladat ez a művész számára, akkor is, ha — fiatal lévén — nem mindig keresi az átfogó megoldásokat.

Lőrinczy György